Джон Андерсон, мій друже!
Як я тебе спізнав,
Твій чуб був чорний, як смола,
В очах огонь ще грав.

Минув той час, твій зір пригас,
Чуб іній притрусив...
Та дружба не схолола в нас,
Ти голубе мій сив!

Джон Андерсон, мій друже!
Як ми угору йшли,
Чимало ми з тобою вдвох
Розкоші зажили.

Тепер якось поплетемосъ,
Обнявшися, униз...
Разом і спати вкладемось,
Ти голубе мій сиз!